

בַּטְחוֹן בְּהַדְיָה

480

אדם שעושה איזה עולה חס ושלום, מפל שפן
איזה גזלה ורמאות או לעסק בזיופים ושקרים
ולסחר בסחורות מחויץ למדינה שאסרה
המלכות, ולבטח בשם יתברך, שיצילו ויעזרו
לו לגמר העסק ולא יתודע הדבר,

זהו בטחון דסטרא אחרא ובטחון פזה הוא
פחדס הנשבר שאין בו תקנה. ואפלו מי
שעוסק במשא ומתן בגדולות ממנו הרבה,
ומרבה ללוות מפמה אנשים, ובוטח שהשם
יתברך יעזרו לגמר המשא ומתן, גם זה הוא
בחינת בטחון דסטרא אחרא.

אדרבא, צריך שיהיה לו בטחון חזק שאפלו
אם לא ינהג משא ומתן גדול כל כך, אף על
פי כן יפרנסו השם יתברך פראוי.

לְהֵאמֵן בְּעַצְמָהּ

וְאִמּוֹנָה הוּא לְהֵאמֵן בְּהַצְדִּיק

(כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּאמְרוּ בַּה')

”וּבְמִשָּׁה עֶבְדוֹ”

וְגַם שֵׁי־אֵמִין בְּעֵצְמוֹ, שְׂאֲנִי

כְּמוֹ שְׂאֲנִי, הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ אוֹהֵב אוֹתִי

וְרוֹצֵה אוֹתִי שֶׁאֲשׁוּב בְּתִשׁוּבָה

וְרוֹצֵה שְׂאֲנִי אֶתְגַּבֵּר וְאֶהְיֶה גִבּוֹר,

וְאֶתְגַּבֵּר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, לֹא לְהִיּוֹת

שְׂלִמְזִלְנִיק [שְׂלוֹמִיָּאל].

הַעֲקָר וְשֵׁל הָעוֹלָם

הַעוֹלָם לֹא יוֹדְעִים כָּלֵל מֵעַנְיָן
תְּפִלָּה שְׂזָה הָעֲקָר שֶׁל הָעוֹלָם,
עֲקָר הַחַיִּים.

כָּל הָעוֹלָם רְחוּקִים מִזָּה וְאַנְחָנוּ
גַּם רְחוּקִים מִזָּה, אַנְחָנוּ צָרִיכִים
לְהִתְחַזֵּק לְקָרֵב אֶת זֶה, לְשִׁמּוֹר
עַל זֶה מְאֹד, לְקַבֵּעַ זְמַן וּמְקוֹם
לְהִתְבוֹדֵד.

זֶה יוֹתֵר מִן הַכֹּל!